

Åsenteltet

Av Frida Beck Jensen

Det er jo så mange slags telt, så er dette noget å fortelle om?

- Vi kom til Folldal sommeren 1906. Fikk hus på Grøtli hos John, som også eide Fasteplass. Ingen brakker var bygget på Verket ennå. Men ei Steinbrakke - med arbeidsfolk utenfor såg jeg og min søster Inez, når vi på lette føtter sprang over alt. Vi hørte at en kar som hette Vestmann fikk lov av John til å sette opp et nokså stort telt på en skogtomt, som lå nære Fasteplass og hørte Verket til. Fagforeningen holdt nu møter der, og om helgene var det ofte fest. Vi gikk så langt at vi såg teltet, men ikke nære. - Fagforeningen gikk nu i gang med å rydde og bygge Folkets hus. Ganske snart kunne dem ha møter der. Vestmann rev ned teltet. Men John Grøtli fikk fra Grimsbu snekke Åsen med sine gutter Alf og Per, til å bygge et hus på tomta der teltet hadde stått. Huset blev fort ferdig. Med mange små rum, men bare bislag på Nordsiden. Ellers var det direkte inn til de andre rummerne. Familier med mange barn, samt løskarer flyttet fort inn. Der var ikke uthus eller vedskjul, bare et nødvendig lite hus. Nogen karer for ut om kvelden og fant i såpass bord at dem fikk opp et uthus.

Etter som brakkerne blev ferdig, blev det mye omflytting, men i Åsenteltet var det fullt hele tiden.

Navnet fikk det efter de som hadde bygget det, og telt fordi det sto på telttomta. Våren 1912 kjøpte min far Åsenteltet av John Grøtli. Kjøpesummen husker jeg ikke. Navnet tror jeg var Åsheim, men det blev aldri brukt, John Grøtli gikk meget hos oss, takket for sist og fortalte bygdanytt.--

John eigde også Kvåbergsøia. Far og mor var ofte med dit. Far skulle ha skjøte på eiendommen, men John sa alltid - «du

Framfor Åsenteltet 1915. F.v. Ole Beck, Inez Beck (sønn til Gustav Fritjof Beck som omkom i gruva 1913), Martin Jensen og Frida Beck Jensen.

skal nok få skjøte, men det haster ikke». - Under den lange streiken bodde hele Becks familie i teltet. Med smått og stort var vi 15 personer. Far døde under konflikten. Når streiken sluttet flyttet vi til Verket. Kommunen overtok Åsenteltet og leiet bort til forskjellige husløse. De siste som bodde der var malerne Oskar og Waldemar Pedersen. Men så blev de syke og flyttet til slektninger på Alvdal. Nogen fine ting sto igjen, men onger knuste vinduene og ødelagde alt. Nu bestemte kommunen at Åsenteltet skulle rives. Laurits og Ingeborg Larshus tok på seg arbeidet, mot at de fikk alt material.